

1: Barn av sin egen tid

Jag är jag och du är just du.
Vi som lever nu, vi är barn av vår egen tid.
Hur vi ser på världen omkring
och på våra liv
det hör ihop med den tid som vi lever i.

Refr. Jag är jag och du är just du
Vi som lever nu, vi är barn av vår egen tid.
Nu vill vi berätta för er om en annan tid
och några barn som var barn av sin egen tid.

Femtonhundredtrettionio i staden Wittenberg
lever det en prästfamilj, som ni kan se just här
Martin Luther och hans fru Katharina
bor i Svarta klostret med barnen sina.

Paul och Margarethe är de yngsta i vårt spel.
Passar sig rätt noga för att inte göra fel!
Martin, han ser upp till Hans - hans kloke broder
syster Magdalena hjälper jämt sin moder.

Renässansen är den tid som Luther lever i.
Nya vindar blåser, man vill göra sig mer fri.
På stadens universitet, man diskuterar.
Kyrkans tro och lära man reformerar.

2: Wittenbergvisan

Wittenberg, en handelsstad
vid floden Elbes strömmar.
Här finns universitet, fullt av hopp och drömmar.
Furstens prakt, kyrkans makt,
så är livet i vår trakt.

Ung och gammal, hög och låg
ifrån öst till väster
alla bönder, borgare, adelsmän och präster.
Stadens skrå jobbar på;
skräddare och skomakare.
Stadens skrå jobbar på;
slaktare och bagare.

Är man barn från denna tid;
femtonhundredratalet,
är det ganska tydligt att föräldrarna styr valet.
Skräddaren får skräddarbarn,
mjölnarungar blir vid sin kvam.

Om man ändå hör till dom
som hellre vill studera,
juridik, filosofi, få räkna och addera
//gör du bäst i att va man,
inga kvinnor tror man kan.//

3: Gycklarnas visa

Så synd att bara den får läsa,
som har mustasch inunder sin näsa!

Så snart din slant i kistan klingar,
sig själen upp ur skärselden svingar.

Så munken börja genast spika
på kyrkans port, och börja predika.

Vi drömmer bara om ett rike,
där alla är varandras like.

Där barnet skulle va den störste
och narren kunde vara en furste.

4: En hemlighet

Det är säkert inte sant.
Jag säger bara vad jag hört.
Men om du lovar mig att hålla tyst,
och inte säga något knyst,
ska jag säga vad jag vet,
fast det är en hemlighet.

Så färdas ett rykte från öra till öra
och blir till en sanning för den som vill höra.

Jag fick inget säga, men jag kan berätta
om bara du lovar att du inte skvallrar!

Skvallerbytta bing-bång, går i alla gårdar

5: Nunnan i tunnan

I klostret uti staden Nimbschen,
vi läste bibeln, sjöng och bad
med tid att läsa och begrunda
vad Herren tog och Herren gav.
Ett liv i trygghet bakom murar,
helt utan äktenskapets krav,
en tanke börja ändå lura;
var detta allt som livet gav?
En dag så smugglades till klostret
en skrift författad av en man.
I texten vrider han och vänder
på vad man får och vad man kan.
Han skrev så bra om klosterlivet,
om viljan att va ren och sann,
han skrev om tro och skrev om tvivel,
vi ville träffa denne man.

Men nunnorna de hade lovat
att följa klostrets alla bud,
att leva sina liv därinne
och bara älska Herren Gud.
Kanhända om vi skulle rymma?
Hur gör man det, om man nu vill?
Då fick vi hjälp av Martin Luther,
och köpman Koppe hjälpte till.
I klostret stod en vagn med tunnor
som varit fyllda med salt sill!
Vi gömde oss i var sin tunna,
och satt där riktigt tyst och still.

När Koppe körde genom porten,
han vissla muntert på en sång!
För vagnen som var full med tunnor
var nunneflykt på samma gång.

6: Luthers ungar

Luthers ungar det är vi
vår mor är Katharina.
Våran pappa, Martin Luther,
tycker vi är fina.
Han är präst och vet bäst
hur man tar emot en gäst.

Många kommer till vårt hus,
alla veckans dagar.
Lärda män, studenter
äter mat som mamma lagar.
Diskussion om Guds ord,
sång och spel runt vårt bord.

7: Allas ögon väntar på dig Herre

Allas ögon väntar på dig, Herre,
och du giver åt dem deras föda i rättan tid.
Du upplåter dina händer,
och mättar allt levande,
allt levande med ditt goda.

8: Vår Gud är oss en väldig borg

Vår Gud är oss en väldig borg,
han är vårt vapen trygga.
På honom i all nöd och sorg
vårt hopp vi vilje bygga.
Mörkrets förste stiger ned,
hotande och vred,
han rustar sig förvisst
med våld och argan list.
Likväl vi oss ej frukte.

9: Hur kan det vara så

Hur kan det vara så, att man får aga sina små
när dom inte lyder?
Vem tror att man blir snäll av att få smisk och
skäll när man gjort fel?
Säg hur kan det vara så?
Det kan ej vara så, att man får aga sina små
när dom inte lyder.
Tror nån att man blir snäll av att få smisk och
skäll när man gjort fel?
Det kan inte vara så.

Gud som är allas far visar oss nåd,
när han oss tar upp i sina armar.
Jag vill på samma sätt göra det som är rätt
mot mina små;
kärlek ge och kärlek få.

10: Åsknatten

Kvav julikväll, jag tror att det blir åska,
men måste ju ändå den långa vägen gå
fastän det mörknar på.

Refr. Hjälp mig! Hjälp mig!
Sankta Anna, hör min bön!
Skona mitt liv, jag vill inte dö i denna
hemska åsknatt!

Var det en blix? Jag såg ett ljus i fjärran,
en knall och så en till! Nu rullar åskan in
och jag kan inte fly!

Räddar du mig så lovar jag dig
att jag ska ge mitt liv till den
som skapade denna åsknatt.

Herre över liv och död,
du som har skapat blixstens glöd,
storm och regn och åskans dån!
Räddar du mig så blir jag din!

11/12: Sola/Soli Deo gloria

Sola gratia. Endast genom nåd, sola gratia.
Sola fide, sola fide, endast genom tron.
Endast genom skriften. Sola scriptura.
Solus Christus, solus Christus. Endast Kristus.
Soli Deo gloria, soli Deo gloria.

Sång 13: Slutsång

Jag är jag och du är just du,
vi som lever nu, vi är barn av vår egen tid.
Nu har vi berättat för er om en annan tid
och några barn som var barn av sin egen tid.

Hur vi ser på världen omkring och på våra liv,
det hör ihop med den tid som vi lever i.

Våra liv hör samman med dom som gått före oss
alla de barn som var barn av sin egen tid.

Hans och Margarethe, Paul
och Martin, Magdalena
alla barn som levde då, vi nu med er förenas
i en dröm om en tid då vi lever utan strid.

Där varenda människa äger samma värde,
där vi vårdar sjö och hav, skogar, äng och gärde.
Dröm kan bli verklighet, det är något som vi vet.

Hej och tack från alla oss, nu blir det inget mera.
Kanske Martin Luther kan oss alla inspirera
att med mod, kraft och ord
göra skillnad på vår jord.

Text: Karin Runow © (utom sång 7 och 8).